

آتش دائم

منتخبی از گفتارهای

ربای لوباویچ

ربی مناخم مندל شینرسون

Torah studies ترجمه کتاب

از ربی جانانان ساکس. ام. ا. (کتاب) دکترای فلسفه

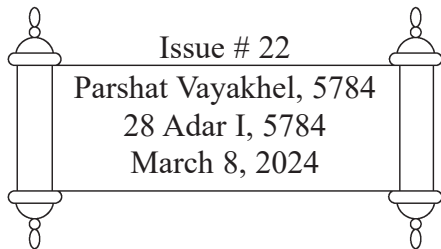
ترجمه فارسی بوسیله

پرویز مزدهی

Translated into Farsi by:
Mr. Parviz Mojdehi

*

Reprinted with permission by:
Chabad Persian Youth
&
Moshiach Awareness Center

Friday, March 8, Light Shabbat Candles, by 5:37 p.m.
Saturday, March 9, Shabbat ends at 6:41 p.m.
(Times are for Los Angeles)

JEWISH CHILDREN:
Get your own letter
in a Sefer Torah!
<http://www.kidstorah.org>

E-Z Office Machines
LA's Easy Office Solution

In Business Since 1990

SALE • SERVICE • REPAIR
RENT • LEASE

- COPIERS
- LASER PRINTERS
- FAX
- TYPEWRITERS

ISAAC
310-557-0702
FREE PICK-UP
& DELIVERY

1439 S. ROBERTSON BLVD., LOS ANGELES, CA 90035
www.ezofficemachines.com

This week's issue is sponsored in part by:

B"H

YOSEF Y. SHAGALOV
Traveling Notary Public & Home Signing Agent
Member: National Notary Association

Cell Phone: (323) 934-7095 • Fax: (323) 934-7092
E-mail: yys770@aol.com

"For All Your Notary Needs - At **Your** Location"

TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF
A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

Reprinted with permission by:

CPY & Moshiach Awareness Center,
Chabad Persian Youth a Project of:
9022 W Pico Boulevard. Enlightenment For The Blind, Inc.
Los Angeles, CA 90035 602 North Orange Drive.
Tel.: (310) 777-0358 Los Angeles, CA 90036
Fax: (310) 777-0357 Tel.: (323) 934-7095 * Fax: (323) 934-7092
<http://www.cpycenter.org> <http://www.torah4blind.org>
e-mail: cpycenter@sbcglobal.net e-mail: yys@torah4blind.org
Rabbi Hertzal Peer, Executive Director Rabbi Yosef Y. Shagalov, Executive Director

Printed in the U.S.A.

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to: <http://www.torah4blind.org>

۶- حالت مفعولی در روحانیت

این طرز فکر اشتباه در روحانیت نیز همچون در دنیای مادی وجود دارد. در بیرکی آووت آمده است^{۱۴} که «همچون غلامانی نباشید که آقای خود را برای گرفتن مزد خدمت می کنند». انسان ممکن است فرامین تورا را صرفاً برای کسب لذت روحانی انجام بدهد. ولی بالاترین نوع عبادت خداوند آن است که صرفاً برای خود خداوند و بدون انتظار انجام شود. و این بصورت کار مفعولی ایست که در بالا آنرا ذکر کردیم. این حالت همچون کار و زحمت است چرا که بخاطر کسب لذت و چیزهای دیگر انجام نمی شود. و آن حالت مفعولی دارد چرا که انسانی که به این طریق خداوند را عبادت می کند دست آوردهای روحانی اش را حاصل کار و زحمت خود نمی داند بلکه حاصل کمک و یاری خداوند تلقی می کند. زمانی که او وجودش را برای حضور خداوند بازنگاه میدارد. خداوند به او جواب میدهد و در این راه به او کمک می کرده و این کمک و یاری حتی قبل از انجام فرمان خداوند به او میرسد. ربانیم این جمله از کتاب ایوب را که می گوید^{۱۴} چه کسی نزد من آمده است که من می بایست به او پرداخت کنم». را به این ترتیب تفسیر می کنند^{۱۵} چه کسی برای من خانه ای ساخته است قبل از آنکه من برای او سقفی ایجاد نکرده باشم چه کسی برای من مزوزا گذاشته است قبل از آنکه من برای او خانه ای فراهم نکرده باشم چه کسی برای من صیصیت گذاشته است قبل از آنکه من برای او لباس تهیه نکرده باشم». مفعول بودن در زندگی روحانی به معنای آن است که انسان خودش را صرفاً به راه و وسیله ای تبدیل کند که بتواند روحانیت را دریافت کند.

۷- گردهم آیی و وحدت

و بالاخره ما می توانیم درک کنیم که چرا تورا از عبارت «گرد هم آوردن» بجای کلمه «گفتن» استفاده کرده است. این واقعه در روز بعد از کیبور اتفاق افتاد روزی که گناه گوساله پرستی مورد بخشش واقع شد. با گناه گوساله پرستی روح ناپاک^{۱۶} دوباره وارد این جهان شد و حالا جهان می بایست دوباره به حالت اولیه خود یعنی به حالت قبل از گناه اول برگردد. ملت خاصی می بایست بوجود می آمد (آم یاحید) و جهان می بایست بار دیگر به محدوده خصوصی (رشوت یاحید) تبدیل میشد. بنابراین می بایست آنچنان گرد هم آیی ایجاد بشود که در آن مردم به نوعی وحدت و یگانگی برسند.

(منبع: لیکوتی سیخوت جلد اول ص ۱۸۷ الی ۱۹۲)
(Source: Likkutei Sichot, Vol. 1, pp. 187-192)

وَيَقْهَل

پاراشای این هفته با گردهم آیی یسرائل ها در روز کیبور آغاز میشود که در این گردهم آیی مُشه فرمان مربوط به شبات را دوباره برای آنها باز گو می کند. این مبحث در توضیح کلمات «شش روز کار انجام بشود» یکی از بزرگترین مسائل ایمان یهودی را مورد توجه قرار میدهد. اگر خداوند منشاء و منبع همه برکات است پس برای گذران زندگی چه لزومی به کار کردن است؟ و اگر باید کار کنیم چگونه از این طرز تفکر اجتناب کنیم که این تنها کارماست که نتایج مادی را برای ما فراهم می کند؟ در اینجا ما مابین دو طرز تفکر، کاملاً مفعول بودن انسان در جهان و انکار وجود خداوند در جهان روبرو می شویم. در این مبحث مفهوم «کارمفعول» ارائه شده که در آن، این تضاد و سردرگمی از بین میرود. و همچنین مفهوم تازه ای از معنای واقعی شبات عنوان میشود.

۱- گردهم آیی

پاراشای ویقهل با این کلمات آغاز میشود «و مُشه تمامی افراد بنی یسرائل را گردهم آورد و به آنها گفت اینها هستند مطالبی که خداوند گفته است که آنها را انجام بدهید. شش روز کار انجام بشود و روز هفتم برای شما مقدس باشد. شبات شباتون است برای خداوند...»
با این مطلب سئوالات و موضوعات بسیاری مطرح میشود که بعضی از آنها بوسیله مفسرین توضیح داده شده اند.

اولاً: چرا از کلمه گرد هم آیی (ویقهل) استفاده شده است؟ کلمات معمول و همیشگی که در واقع در چند پاسوق بعد وجود دارد و برای جمع آوری هدایا برای میشکان از آن استفاده شده کلمات «مشه با تمام جماعت بنی یسرائل صحبت کرد» می باشد.

ثانیاً: موضوع با کلمات «اینها مطالبی هستند که خداوند دستور داده است» آغاز میشود اما مشخص نمی کند که این مطالب چه هستند؟ بیشتر مفسرین کلمات «اینها مطالبی هستند» را اشاره به هدایا، برای بنا کردن میشکان تصور می کنند. قبول این مطلب مشکل است به این علت که قبل از اینکه این هدایا برای میشکان نام برده شود تورا چندین مرتبه این پاسوق را که «مشه تمامی این مطالب را به بنی یسرائل گفت را تکرار می کند که مشخص می کند که پاسوق بالا مربوط به مطالب دیگری بوده و اشاره به موضوع جداگانه ای می کند. و این موضوع بطور ضمنی

اشاره می کند که کلمات "اینها مطالبی هستند که خداوند دستور داده است"، مربوط به موضوعی می شود که فوراً بعد از آن می آید یعنی، اجتناب از کار در روز شبات. اما این مطلب مشکل دیگری را ایجاد می کند و آن اینکه نگهداری شبات قبلاً در ده فرمان عنوان شده است. ثالثاً: اهمیت تکرار کلمه شبات در جمله "شبات شباتون" چه می باشد؟ که این دو کلمه به معنای "شبات استراحت کامل" ترجمه شده است.

رابعا: راشی، تلمود، میدراش^۱، و زوهر^۲ همگی می گویند که این گرد هم آیی در فردای روز کیپور زمانی که مشه ربنوبا دومین لوحه های تورا از کوه سینای پائین آمد برقرار شده است. این مطلب به ما می گوید که مابین روز کیپور (که به معنای روز بخشش گناهان است) و این روز گردهم آیی رابطه ای وجود دارد و این روز همان روزی است که خداوند به مشه گفت: "آنها را بخشیدم برطبق کلام تو". که کفار گناه گوساله پرستی می باشد. پس بنابراین چه ارتباطی مابین آنهاست؟

۲- کار مفعول

به عنوان اولین قدم در جواب به سئوالات بالا ما می بایست عقاید مفسران در مورد استفاده از نوع مفعول، فعل «انجام دادن» در پاسوق «شش روز کار انجام بشود» را توضیح بدهیم اگر این کلمه بصورت فاعل آمده بود باید اینگونه عنوان میشد که "شش روز کار انجام بدهید" که معنای آن، داخل شدن در کار و اشتغال به کار می باشد. این حالت مفعولی فعل "انجام دادن" به ما این مطلب را میرساند که کار بخودی خود انجام خواهد شد. در مسخت مخیلتا در گمارا در مورد این پاسوق آمده است که "زمانی که بیسرائل ها خواسته خداوند را انجام میدهند، کار آنها بوسیله دیگران انجام میشود". در واقع این پاسوق اشاره به برکتی می کند که خداوند برای آنها می فرستد. اما این کلمات می تواند اشاره به حالتی که یک فرد یهودی در حال انجام کار باید داشته باشد نیز بکند به این معنا که در مدت شش روز کار او می بایست مشغول کار باشد ولی همه وجود و ذهن او نمی بایست منحصر و متمرکز به کار بشود.

در تهیلیم^۳ آمده است که "حاصل دسترنجت را بخور خوشحال و خوبی از آن توست". در حاسیدوت^۴ این کلمات اینگونه تفسیر شده است که کاری که انسان برای رفع نیازهای مادی اش مشغول به آن میشود می بایست فقط توسط دستهای او انجام شود و نه ذهن فکر و روح

این نوع شبات نیز به نوبه خود تمامی روزهای هفته آینده^{۱۰} او را تحت تاثیر قرار میدهد و شبات هفته آینده را دارای قدوسیت دوبرابر می کند. به این ترتیب دومین و سومین سئوال نیز پاسخ داده شد. حتی اگر چه حفظ شبات قبلاً در ده فرمان دستور داده شده بود کلمات آغازین پاراشای این هفته توضیح میدهد که چگونه انسان می تواند روح شبات را کسب کند.

۵- منشأ بت پرستی

ارتباط ما بین گردهم آیی بیسرائل ها که در فردای روز کیپور واقع شد و فردای روز کیپور نیز قابل درک^{۱۱} است. فرمان نگاهداری شبات نیز بخودی خود کفارهایی برای گناه گوساله پرستی بود. ربما منشأ بت پرستی را در این حقیقت میدانند که نظارت الهی از طریق پدیده های طبیعی منتقل می شود. مثلاً میوه های بسیاری بوسیله نور خورشید به ثمر می رسند و بسیار چیزهای دیگر بوسیله نور ماه^{۱۲}. اگر چه کسانی که آنها را پرستش میکردند آنها را صرفاً پدیده هایی برای انتقال نظارت الهی می دانستند ولی برای آنها اهمیتی خدایی قائل می شدند. اشتباه آنها آن بود که این پدیده ها را قابل پرستش تلقی میکردند در حالی آنها مخلوقات الهی بودند و همچون "تبری در دست هیزم شکن". با توجه به مطالب بالا، اشتغال زیاد از حد به کار و دنیای مادی نیز خود نوعی بت پرستی به حساب می آید^{۱۳}. به طریق مشابه این اشتغال شامل این طرز تفکر اشتباه می باشد که انسان اهمیتی بیش از اندازه به چیزهایی میدهد که صرفاً وسیله و راهی برای کسب برکات الهی هستند. این اشتغال فکری و ذهنی همچون سرفرود آوردن به چیزهایی است که از خود قدرتی ندارند. تنها زمانی که انسان درک کند که کار او صرفاً ایجاد یک راه طبیعی برای کسب برکات الهی می باشد است که این کار یک شکل مفعولی بخود میگیرد و افکار او تنها بسوی خداوند متمرکز می شود.

و تنها به این صورت است که گناه بت پرستی به هر شکل مورد بخشش واقع می شود. شش روز کار مفعول به طریقی که فکر و ذهن انسان خارج از دنیای کار باشد انسان را وادار به درک این مطلب می کند که کار او فقط ایجاد یک وسیله برای کسب برکات الهی ایست و این طریقی است که بوسیله آن غریزه بت پرستی از بین رفته و گناه آن بخشوده میشود.

۱۰- شبات ۱۱۹ الف. زوهر بخش سوم ۲۹ الف لیکوتی زوهر تیکون ۲۱ (۴۶ الف) ۱۱- هیلخوت اکوم ۱۰۱

۱۲- دواریم ۱۴، ۳۳ ۱۳- لیکوتی توره آخری ۲۷ ج و معمار مییم ربیم ۵۷۱۷

۱- مخیلتا بیترو ۲ ۲- بخش دوم ۱۹۵ الف ۳- ۲-۱۲۸ ۴- لیکوتی تورا - شلخ ۴۲ د

۳- معنای کار

باتوجه به مطالب بالا درک جمله تهیلیم که می گوید "حاصل دسترنجت را بخور" مشکل میشود حاصل دسترنج یک فرد یهودی در دنیای مادی تنها او را آماده میکند که برکات الهی را دریافت کند و فاقد اشتغال درونی بوده و از آن لذتی نمی برد. همچنین در روانشناسی اصل مهمی^۷ وجود دارد که می گوید کاری که انسان از انجام آن لذت می برد هرگز انسان را خسته نمی کند و برعکس انجام کاری که انسان آنرا دوست ندارد او را بسیار خسته و افسرده می کند. بنابراین برای هر فرد یهودی که لذت زندگی او کسب بیشتر روحانیت می باشد و اشتغال در دنیای مادی به او تحمیل شده است کار یک عمل خسته کننده بوده و او را افسرده می کند. حتی اگر چه این یک فرمان امر است^۸ که "شش روز کار کن" کار بخودی خود و به هر اندازه ای که او خودش را مشغول آن کند، او را از روحانیت دور می کند و بنابراین برای او یک عمل خسته کننده و کسل آور می باشد.

۴- شبات دو برابر (شبات شباتون)

بنابراین این مطلب معنای عمیق پاسوق "شش روز کار انجام بشود و روز هفتم برای شما مقدس بوده، شبات استراحت کامل است" می باشد. شش روز کار روزهای آماده شدن برای روز هفتم هستند. برای آنکه روز شبات، روز استراحت واقعی انسان باشد (شبات شباتون) آن روز می بایست بدنال شش روز کار بیاید. اما این کار باید بصورت مفعول باشد که در آن تمرکز واقعی انسان در جای دیگری است. در شولحان آروخ^۹ آمده است که "روز شبات انسان باید اینگونه تصور کند که تمامی کارهایش کاملا انجام شده است". چنانچه انسان در مدت شش روز خودش را بیش از اندازه متوجه امور مادی بکند در روز هفتم نگرانی ها او را رها نخواهد کرد و او نمی تواند در خواندن تورا و انجام تفیلا افکارش را پاک و متمرکز نگاه داشته تا به این وسیله متوجه جلال الهی بشود. او راه را برای انحرافات باز گذاشته است و به این وسیله افکار مادی به او هجوم می آورند. اما اگر در عرض هفته او آن مقدار اهمیت برای کارش قائل بشود که شایسته آن است و نه بیشتر، نور شبات وجود او را روشن میکند و شبات او به شبات استراحت کامل (شبات شباتون) تبدیل میشود.

انسان را در بر بگیرد. افکار و احساسات او می بایست همیشه با تورا و میصوت مشغول باشد و تنها در این صورت است که این پاسوق "خوشابحال تو و خوبی از آن توست" شامل حال او میشود همانگونه که بزرگان ما گفته اند^۵ "خوشابحال تو" به زندگی در این جهان مربوط می شود و "خوبی از آن توست" به زندگی جهان آینده.

این تفسیر همچنین در مورد پاسوق، "شش روز کار انجام بشود نیز بکار برده میشود" این حالت مفعول کلمه "انجام بشود" به ما می گوید که قلب و فکر انسان می بایست در جای دیگری مشغول تورا باشد و تنها نیروی دستهای ما یعنی نیروهای عملی ما می بایست مشغول کار باشد. و حتی از آنها نیز فقط می بایست برای آنکه کار را به عنوان وسیله ای و یا ظرفی تبدیل کنند استفاده کرد. وسیله و ظرفی که با آنها برکات خداوند دریافت بشود و این معنای این کلمات تورا است که می گوید "خدای خالق تو ترا در تمامی کارهایت برکت کند". انسان از طریق برکات خداوند است که زندگی می کند و نه بوسیله کوشش و تلاش خودش. کار و تلاش او تنها یک راه طبیعی را ایجاد می کند که این برکات از طریق آن به ما برسد. و او می بایست بخاطر داشته باشد که کار او چیزی بیش از ایجاد این راه نیست. اگر چه دستهای اوست که این راه را آماده می کند، چشمان او می بایست همواره بطرف خداوند یعنی منشاء این برکات باشد.

در حقیقت انسان نمی بایست کار میکرد برای آنکه در مورد خداوند گفته شده است که "جلال او تمامی جهان را پر کرده است". و همچنین "من تمامی آسمانها و زمین را پر می کنم". عکس العمل شایسته و درست در مقابل حضور دائمی خداوند آن است که انسان در مقابل او حالت مفعولی مطلق بخود بگیرد. هرگونه عکس العمل دیگری خطاست. خطایی که ربانیم آنرا به نوعی خود نمایی در زمانی که انسان در حضور پادشاه ایستاده است^۶ تشبیه می کنند که ممکن است توسط پادشاه به نوعی بی احترامی تعبیر شود. تنها بخاطر آنکه تورا این اجازه را به ما میدهد و در واقع به ما فرمان میدهد که کار کنیم است، که کار حالت مشروع به خود می گیرد. در تورا آمده است که "شش روز کار کن" و همچنین "خدای خالق تو. ترا در تمامی آنچه که انجام میدهی برکت کند". تورا اجازه میدهد که آنچه را که لازم است انجام بشود انجام بدهیم ولی انجام بیشتر از چیزی که لازم است در وحله اول نشان دهنده عدم ایمان کامل به خداوند است که اوست که معاش انسان را فراهم می کند و در وحله دوم مانند آن است که انسان بخواهد در حضور پادشاه خودی نشان بدهد که ممکن است که نوعی تمرد تعبیر شود.